

другъ богъ, е най-любезно-то му изговаряніе. Богъ въ различни врѣмена все открывалъ по нѣщо за себе си на человѣческыя родъ, и особито на Іудей-ты, чрѣзъ различни лица отъ тѣхъ, каквы-то сж Енохъ, Авраамъ, Мойсей, Іисусъ Навинъ и др.; нѣ тѣ сякога му прѣсѣдвали пророци-ты и гы утрепвали, а писанія-та имъ разваляли. Послѣ Богъ пратилъ най-голѣмыя отъ сичкы-ты что сж ся явили прѣди Моамета пророци, и той е Іисусъ, сынъ-тъ на Маріѣ, кой-то трябаше да поддържа закона на Мойсея, и да възвѣсти на хора-та божественнѣ-тѣ истиннѣ. Іисусъ былъ заченъ и роденъ по единъ свѣрхестественъ начинъ, облеченъ въ необыкновенно чудотворнѣ силъ и нѣмалъ никакъвъ грѣхъ, нѣ Іудей-ти си извършили ожесточеніе-то и надъ него, като го не припознали и отхвърлили, безъ да могъть обаче и да го распнѣтъ, зашто Богъ гы заслѣшилъ, та распнали на мѣсто-то му друго. Както Іудей-ти не разбрали Божественныя помазаникъ, тѣй не могли да го разберътъ и Христiane-ти, ами го признали за Сынъ Божій, и му развалили ученіе-то, а за да ся възстанови пакъ чистѣ-тѣ божественнѣ истиннѣ, былъ повиканъ Моаметъ. Той е вече послѣдній и най-голѣмый отъ пророци-ты. За него прѣдрѣкли и Мойсей, и Іисусъ, нѣ Іудей-ти и Христiane-ти имъ изгладили прѣдричаніе-то отъ священи-ты си книги. На край врѣмя Іисусъ ще дойде пакъ за да побѣди Антихриста и да утвърди истиннѣ-тѣ вѣрж, сир. Моамеданизма. Слѣдъ това ще настане wskрсѣваніе-то на мърты-ты, сѣданіе-то на сичкыя свѣтъ, вѣчно-то блаженство и осжженіе-то. Зли-ти чловѣци ще бѣдѣтъ принждени да прѣминѣтъ чрѣзъ единъ мостъ, тѣсенъ като остріе-то на ножъ, та ще ся строполятъ тогава въ пжкѣла, дѣто ще да горятъ вѣчно на огнь, и кожы-та имъ постоянно ще да ся подновява пакъ. А праведни-ти ще да нѣжътъ отъ извора на живѣ-тѣ водѣ, та ще да ся наслаждаватъ съ сичкы-ты човственны удовольствія.

Прѣстолъ-тъ на Бога е обыколенъ съ многобройны Ангели, кои-то още преди чловѣка сж направени отъ огнь, за да го славятъ непрѣстанно. По-първи-ти отъ тѣхъ сж: Гаврилъ (ангелъ на откровеніе-то), Михаилъ (бранитель на младостъ-тѣ), Израфіилъ (вѣстникъ на послѣдній сждъ). Сатана-та е ангелъ, кой-то паднѣлъ отъ гордость-тѣ си, и е прѣлстилъ чловѣцы-ты, нѣ надъ вѣрны-ты сега нѣма вече никакъвъ власть. Богъ направилъ хора-та отъ прѣстъ, едны-ты — бѣли, другы-ты — черны, а трети — мургани; тѣхна-та душы е частичка отъ негово-то божественно сжщество; тѣло-то имъ, по примѣра на Исаила, трѣба да ся обрѣзва кога-то станѣтъ на тринадесять години. Богъ прѣдонпрѣдѣла дѣйствіе-то и сждѣ-тѣ на сѣкой чловѣкъ.

Въ нравственно отношеніе, прѣдъ видъ на Корана прѣимжественно стоять вѣкашны-ты дѣла на благочестіе-то, безъ да обрѣща толко вниманіе на вжтрѣшны-ты расположенія и истиннѣ-тѣ святость. Въ заглавіе-то му за добры-ты дѣла, кои-то ся изискватъ отъ него, стоять: 1) Седемъ молитвы на дѣна, съ лице обжрнѣто камъ-то Меккѣ; молитва-та, по ученіе-то на Моамета, е пжтъ-тъ камъ-то небо-то; 2) Постъ; той вѣскача на небо-то; 3) Милостыня; тя отвара врата-та на рай. Имжжје-то и жены-ты сж длѣжны поне еднѣжъ чрѣзъ живота си, да идѣтъ до Меккѣ. Сякой може да има само четири законны жены, и робини — колко то ще. А кой-то нѣма срѣдства-та за да ся ожени за свободнѣ момж, нѣ